

200701225/1.

Datum uitspraak: 3 juli 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de Minister van Justitie,
appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/25161 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Maastricht, van 25 januari 2007 in het
geding tussen:

en

appellant.

1. Procesverloop

Bij besluit van 16 maart 2005 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie een aanvraag van (hierna: de vreemdeling) om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen, afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 25 januari 2007, verzonden op 26 januari 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Maastricht, (hierna: de rechtbank) het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat appellant (hierna: de minister) een nieuw besluit neemt op de aanvraag met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de minister bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 16 februari 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 1 maart 2007 heeft de vreemdeling een reactie ingediend.

Desgevraagd heeft de Minister van Buitenlandse Zaken bij brief van 6 april 2007 de aan het individueel ambtsbericht van 2 juni 2004 ten grondslag liggende stukken overgelegd, ten aanzien waarvan hij op de voet van artikel 8:29, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: de Awb) heeft verzocht te bepalen dat uitsluitend de Afdeling kennis mag nemen van bepaalde gedeelten van deze stukken.

Op 23 april 2007 heeft de Afdeling beslist dat de verzochte beperking van kennisneming gerechtvaardigd is.

De Staatssecretaris van Justitie heeft bij brief van 2 mei 2007 toestemming, als bedoeld in artikel 8:29, vijfde lid, van de Awb, verleend. De vreemdeling heeft dat gedaan bij brief van 7 mei 2007.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. De minister klaagt in grief 1 allereerst dat de rechtbank door te overwegen dat het individueel ambtsbericht niet voldoet aan de eis dat het op inzichtelijke wijze informatie dient te verschaffen omdat het innerlijk tegenstrijdig is, heeft miskend dat van een dergelijke tegenstrijdigheid geen sprake is. Dat de vertrouwenspersoon met één partijfunctionaris van de Union des Forces du Changement (hierna: UFC) heeft gesproken sluit niet uit dat meerdere partijfunctionarissen van die partij zouden hebben verklaard dat de vreemdeling geen actief partijlid is, aldus de minister.

2.1.1. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (onder meer in de uitspraak van 12 oktober 2001 in zaak no. 200103977/1, AB 2001, 359), kan een ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse Zaken omtrent de

situatie in een land worden aangemerkt als een deskundigenadvies aan de minister ten behoeve van de uitoefening van diens bevoegdheden. Daartoe dient het op onpartijdige, objectieve en inzichtelijke wijze informatie te verschaffen, onder aanduiding – voor zover mogelijk en verantwoord – van de bronnen, waaraan deze informatie is ontleend. Indien aan deze eisen is voldaan, mag de minister bij de besluitvorming in asielzaken van de juistheid van die informatie uitgaan, tenzij concrete aanknopingspunten bestaan voor twijfel aan de juistheid of volledigheid ervan. Ten aanzien van individuele ambtsberichten heeft de Afdeling eerder overwogen (uitspraak van 16 januari 2004 in zaak no. 200305368/1, JV 2004/83) dat, indien een individueel ambtsbericht het asielrelaas waarop het ziet, op essentiële punten weerspreekt, het aan de vreemdeling is om het ambtsbericht te weerleggen.

2.1.2. De Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie heeft, voor zover thans van belang, de Minister van Buitenlandse Zaken verzocht onderzoek in te stellen naar de juistheid van de verklaringen van de vreemdeling en naar de authenticiteit van de door hem overgelegde zogenoemde Attestation van de UFC van 25 juli 2001. De bevindingen van het daartoe in Togo uitgevoerde onderzoek zijn neergelegd in een individueel ambtsbericht van 2 juni 2004.

2.1.3. In dit individueel ambtsbericht staat, voor zover thans van belang, dat de door de vreemdeling overgelegde Attestation volgens een functionaris van de UFC authentiek is. Volgens deze bron is het echter niet juist dat de vreemdeling actief partijlid was, zoals vermeld in de Attestation, aldus het individueel ambtsbericht.

2.1.4. Het beroepschrift noch de processen-verbaal van het verhandelde ter zitting bij de rechtbank bieden aanknopingspunten voor het oordeel dat de vreemdeling heeft betoogd dat het individueel ambtsbericht niet op inzichtelijke wijze informatie verschaft. Door te overwegen dat het individueel ambtsbericht niet voldoet aan de eis dat het op inzichtelijke wijze informatie verschaft, aangezien het ambtsbericht innerlijk tegenstrijdig is, omdat de onderliggende stukken enerzijds vermelden dat met één partijfunctionaris is gesproken en anderzijds dat meerdere partijfunctionarissen hebben verklaard dat de vreemdeling geen actief lid is, is de rechtbank getreden buiten de grenzen van het geding.

Dit onderdeel van de grief slaagt derhalve reeds hierom.

2.1.5. De minister klaagt in grief 1 voorts dat de rechtbank heeft miskend dat de constatering van een functionaris van de UFC, dat de Attestation van 25 juli 2001 authentiek is maar dat de inhoud ervan niet juist is, niet voldoende is voor de conclusie dat de verklaringen van de vreemdeling over zijn activiteiten voor de UFC ongeloofwaardig zijn.

2.1.6. De constatering in het individueel ambtsbericht dat de Attestation volgens een functionaris van de UFC authentiek is, heeft geen verdere strekking dan dat door deze functionaris is vastgesteld dat de Attestation is afgegeven door een daartoe bevoegd persoon en op de daarvoor vereiste wijze is opgemaakt. Hiermee staat niet vast dat de informatie die in de Attestation is opgenomen inhoudelijk juist is.

Na kennisneming van de aan het individueel ambtsbericht ten grondslag liggende stukken ziet de Afdeling geen grond voor het oordeel dat niet van de juistheid van de verklaring van de functionaris van de UFC dat de vreemdeling geen actief lid van die partij is, kan worden uitgegaan. De rechtbank heeft in het betoog van appellant dan ook ten onrechte concrete aanknopingspunten gezien om te twijfelen aan de juistheid en volledigheid van het individueel ambtsbericht.

Dit onderdeel van de grief slaagt derhalve evenzeer.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Grief 2 mist zelfstandige betekenis en behoeft geen bespreking. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, wordt het volgende overwogen.

Gegeven hetgeen door de vreemdeling in beroep is aangevoerd, is uitsluitend in geschil, of de minister zich terecht op het standpunt heeft gesteld dat de vreemdeling aan artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 geen aanspraak op verlening van een verblijfsvergunning kan ontlenen.

2.3. De minister heeft zich, onder verwijzing naar het individueel ambtsbericht waaruit blijkt dat de vreemdeling geen actief lid is van de UFC, op het standpunt gesteld dat de activiteiten die de vreemdeling voor de UFC zou hebben verricht niet geloofwaardig zijn.

2.4. De vreemdeling heeft in beroep aangevoerd dat de minister ten onrechte zijn activiteiten voor de UFC ongeloofwaardig heeft geacht. Hij heeft in dit verband aangevoerd dat uit de Attestation blijkt dat hij een actief lid is van de UFC en daarnaast gewezen op een door hem overgelegd artikel uit "l'Eveil du Peuple", waarin volgens hem staat dat militairen hem vanwege zijn activiteiten zelfs tot in het huis van zijn neef zijn gevolgd.

2.4.1. De vreemdeling heeft met zijn betoog over de authenticiteit van de Attestation, zoals in overweging 2.1.6. is overwogen, noch met andere argumenten concrete aanknopingspunten voor twijfel aan de juistheid of volledigheid van het individueel ambtsbericht aangevoerd. De minister heeft dan ook van de juistheid van de in het individueel ambtsbericht weergegeven verklaring van de functionaris van de UFC, dat de vreemdeling geen actief lid is van die partij kunnen uitgaan. Niet kan worden staande gehouden dat de minister aan het door de vreemdeling overgelegde artikel uit "l'Eveil du Peuple" ten onrechte niet de betekenis heeft gehecht die de vreemdeling eraan gehecht wenst te zien; uit dit artikel volgt niet dat de militairen naar de vreemdeling op zoek waren. Er bestaat dan ook geen aanleiding voor het oordeel dat minister zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat de activiteiten van de vreemdeling voor de UFC ongeloofwaardig zijn.

Deze beroepsgrond faalt.

2.5. In beroep heeft de vreemdeling voorts betoogd dat de minister hem, nu hij in Nederland artikelen heeft geschreven voor de Togolese kranten "Le Tambour" en "La Nouvelle Republique" en voor de organisatie

"CISL Hollande", ten onrechte niet heeft aangemerkt als zogenoemde refugie sur place.

2.5.1. Volgens paragraaf C1/4.2.6 van de Vreemdelingencirculaire 2000 (hierna: de Vc 2000), ten tijde hier van belang, is het mogelijk dat iemand ten gevolge van zijn eigen activiteiten buiten het land van herkomst, bijvoorbeeld door het deelnemen aan demonstraties gericht tegen het eigen regime, het aanbieden van petitie's aan de ambassade van zijn land, of het publiceren van kritische stukken over de politieke situatie in zijn land, gegronde reden heeft voor vervolging te vrezen te hebben als hij naar dat land zou terugkeren. Deze activiteiten kunnen pas dan aanleiding zijn voor de verlening van een verblijfsvergunning als het gaat om voortzetting van het gedrag dat in het land van herkomst aanleiding had kunnen geven tot moeilijkheden, dus een voortzetting van activiteiten die de asielzoeker in het land van herkomst heeft ontplooid. Dit wordt het continuïteitsvereiste genoemd.

2.5.2. Nu niet kan worden gezegd dat de minister zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat de activiteiten van de vreemdeling in het land van herkomst voor de UFC ongeloofwaardig zijn en de vreemdeling ook overigens in het land van herkomst geen activiteiten heeft verricht die hij in Nederland heeft voortgezet, bestaat geen aanleiding voor het oordeel dat de minister zich ten onrechte op het standpunt heeft gesteld dat de door de vreemdeling gestelde in Nederland ontplooidde activiteiten niet vallen binnen het in voormelde paragraaf van de Vc 2000 geformuleerde continuïteitsvereiste. Deze beroepsgrond faalt.

2.6. Het beroep is ongegrond.

2.7. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Maastricht, van 25 januari 2007 in zaak no. AWB 06/25161;
- III. verklaart het door de vreemdeling bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. M.G.J. Parkins-de Vin, Voorzitter, en mr. R. van der Spoel en mr. D. Roemers, Leden, in tegenwoordigheid van mr. O. van Loon, ambtenaar van Staat.

w.g. Parkins-de Vin
Voorzitter

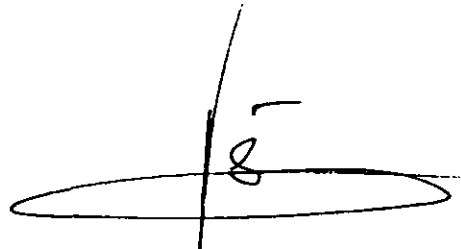
w.g. Van Loon
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 3 juli 2007

284-473.

Verzonden: **- 3 JULI 2007**

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND)

VERZONDEN 17 MAART 2005

Postadres: Postbus 449, 6900 AK Zevenaar

Infolijn: 0900-1234567 (EUR 0,10 p.m.)
(werkdagen van 9.00 tot 17.00 uur)
Fax: (0316) 528562
Internet: www.ind.nl

DE MINISTER VOOR VREEMDELINGENZAKEN EN INTEGRATIE

Kenmerk Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND): 9902-13-4003
V-nummer:

Beschikking

1. Onderwerp van de beschikking

Deze beschikking heeft betrekking op de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd in de zin van artikel 28 Vreemdelingenwet, die op 13 februari 1999 is ingediend door:

geboren op , van Togolese nationaliteit,
verder aangeduid als 'betrokkene'

2. Besluit

De aanvraag van betrokkene tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd in de zin van artikel 28 van de Vreemdelingenwet wordt afgewezen op grond van artikel 31, eerste lid, van de Vreemdelingenwet.

Daarnaast wordt betrokkene een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd verleend op grond van artikel 14, eerste lid, aanhef en onder e, van de Vreemdelingenwet.

De verblijfsvergunning regulier wordt verleend met ingang van 9 september 2002, geldig tot 9 september 2007, onder de beperking 'tijdsverloop in de asielprocedure'.

Het verrichten van specifieke arbeid is toegestaan, mits de werkgever beschikt over een tewerkstellingsvergunning. De arbeidsperiode mag binnen een tijdsbestek van 52 weken niet meer bedragen dan twaalf weken in totaal.

De redenen die ten grondslag liggen aan dit besluit worden weergegeven in paragraaf 4 van deze beschikking.

3. Ontstaan en verloop van de procedure

Betrokkene is vreemdeling in de zin van artikel 1, aanhef en onder m, Vreemdelingenwet. Hij is, naar eigen zeggen, op 13 februari 199913 februari 1999 Nederland binnengekomen en heeft zich op dezelfde datum13 februari 1999 aangemeld bij de korpschef van regionaal politiekorps Kennemerland. Op 13 februari 1999 heeft hij voornoemde aanvraag ingediend.

Op 13 februari 199925 maart 1999 heeft het eerste gehoor plaatsgevonden. Vervolgens is betrokkene op 14 februari 1999 te Schiphol en op 25 maart 1999 te Haarlem tijdens een nader gehoor in de gelegenheid gesteld bovenvermelde aanvraag toe te lichten. Van beide gehoren, die met de hulp van een tolk in de Franse taal hebben plaatsgevonden, is een rapport opgesteld. Betrokkene is in de gelegenheid gesteld schriftelijk wijzigingen en/of aanvullingen op de inhoud van het rapport van nader gehoor aan te leveren. Hij heeft van deze gelegenheid geen gebruik gemaakt. Op 30 oktober 2000 is een individueel ambtsbericht uitgebracht.

Op 31 juli 2001 is naar aanleiding van de aanvraag een voornemen tot afwijzing kenbaar gemaakt. Betrokkene is in de gelegenheid gesteld zijn zienswijze hierop schriftelijk naar voren te brengen. Betrokkene heeft van deze gelegenheid bij brief van 27 augustus 2001 gebruik gemaakt. Op 16 oktober 2001 is een tweede individueel ambtsbericht uitgebracht. Bij beschikking van 29 november 2001 is de aanvraag van betrokkene afgewezen. Tegen deze beschikking is op 20 december 2001 beroep ingesteld. Het beroepschrift is bij brief van 6 februari 2002 aangevuld. Op 24 oktober 2003 zijn enkele stukken waaronder krantenartikelen overgelegd. Naar aanleiding van deze stukken is verzocht om een derde individueel ambtsbericht, welke op 2 juni 2004 is uitgebracht.

Bij brief van 18 augustus 2004 is de beschikking d.d. 29 november 2001 ingetrokken. Op 14 december 2004 is een voornemen tot afwijzing van de asielaanvraag en voornemen tot ambtshalve verlening van een verblijfsvergunning regulier onder de beperking 'tijdsverloop in de asielprocedure' kenbaar gemaakt.

De gehele inhoud van het dossier is bij de besluitvorming betrokken.

4. Motivering van de beslissing

Helgeen namens of door betrokkene in de zienswijze is aangevoerd, leidt niet tot een ander oordeel dan verwoord in het voornemen, waarin gemotiveerd is ingegaan op de van belang zijnde aspecten van de zaak. De overwegingen uit het voornemen worden overgenomen en dienen hier als ingelast te worden beschouwd. Ter aanvulling daarop en naar aanleiding van de zienswijze wordt nog het volgende overwogen.

Aangevoerd is dat in het individueel ambtsbericht van 2 juni 2004 gesteld wordt dat de attestatie van 25 juli 2001 authentiek is dus het verhaal van betrokkene aangaande zijn actief optreden voor de partij Union des Forces Changement (UFC) wel geloofwaardig is. Hieromtrent wordt het volgende overwogen. Er wordt in het individueel ambtsbericht d.d. 2 juni 2004 weliswaar vermeld dat de attestatie authentiek is, echter zoals ook reeds in het voornemen is overwogen, wordt daarin tevens vermeld dat betrokkene niet bekend is als actief lid volgens een functionaris van de UFC. Derhalve zijn de verklaringen van betrokkene nog altijd tegenstrijdig met de informatie uit het individueel ambtsbericht en zijn de activiteiten die betrokkene voor de UFC verricht zou hebben nog altijd niet geloofwaardig. Derhalve houden de overwegingen hieromtrent uit het voornemen stand.

Ten aanzien van het aangevoerde dat betrokkene wel degelijk gezocht wordt op zijn huisadres en verzocht wordt het artikel zoals dit geplaatst is in l'Eveil du Peuple dan toch eens goed te lezen, wordt overwogen dat nu hieromtrent niets nieuws is aangevoerd, het aangevoerde niet kan leiden tot een ander oordeel en dezerzijds wordt verwezen naar de overwegingen hieromtrent in het voornemen.

Omtrent het aangevoerde dat betrokkene van mening is dat hij in zijn specifieke relaas geloofwaardig en consistent heeft medegedeeld, hij wel degelijk als opponant van het huidige regime gezien wordt, hij een actief lid was van de UFC en de aanval op betrokkene in Ghana deel van het geheel is en eens te meer aan toont dat betrokkene gezocht wordt, wordt het volgende overwogen. Het aangevoerde voegt niets toe aan hetgeen reeds bekend is. Nu betrokkene niets heeft aangevoerd dat de geloofwaardigheid van het relaas wat betreft het verrichten van activiteiten voor de UFC en de aannemelijkheid van de vrees voor vervolging ten goede komt, houden de overwegingen hieromtrent uit het voornemen stand.

Aangevoerd is dat betrokkene heeft gepubliceerd in Le Tambour en Le Nouvelle Republique en terwijl zijn naam is vermeld in de kranten, bronnen van het individueel ambtsbericht van 25 juli 2001 beweren dat niet bekend is wie de artikelen heeft geplaatst. Voorts is aangevoerd in hoeverre je bronnen dan nog móet geloven en betrouwbaar achten als ze beweren dat niets te vrezen valt als kritisch gepubliceerd wordt in voormelde twee kranten.

En er bovendien weer een algemeen ambtsbericht bestaat van 31 maart 2003 waarin is vermeld dat het wel gevaarlijk is kritisch journalist te zijn. Tevens is aangevoerd dat het niet anders kan zijn dan dat de autoriteiten weten dat betrokkene de publicist is nu zijn naam bij de artikelen staat en de kranten zijn authentiek bevonden. Ten aanzien van het aangevoerde wordt het volgende overwogen. Dezerzijds wordt er vanuit gegaan dat betrokkene in zijn zienswijze met het individueel ambtsbericht van 25 juli 2001 het individueel ambtsbericht van 2 juni 2004 bedoelt, waarin hetgeen vermeld is dat betrokkene aanvoert. Weliswaar wordt de naam van betrokkene inderdaad vermeld bij de artikelen en is in het algemeen ambtsbericht van 31 maart 2003 vermeld dat er soms sprake is van aanhoudingen van kritische journalisten, echter zoals reeds uitgebreid in het voornemen is overwogen, heeft betrokkene niet aannemelijk gemaakt in het verleden problemen met de autoriteiten te hebben ondervonden en is niet reeds op voorhand aannemelijk dat betrokkene in de toekomst problemen zal ondervinden met de autoriteiten. Bovendien blijkt uit het individueel ambtsbericht d.d. 2 juni 2004 dat het volgens bronnen bij de kranten *Le Tambour* en *Le Nouvelle Republique* geen misdrijf is om kritische artikelen te schrijven zoals die betrokkene heeft overgelegd, aangezien de publicisten van diezelfde artikelen ongemoeid worden gelaten door de autoriteiten en zij gewoon in het land blijven. Gelet op vorenoverwogene is niet aannemelijk dat betrokkene vanwege het schrijven van kritische artikelen heeft te vrezen van de zijde van de autoriteiten. Gezien vorenstaande kan het aangevoerde niet leiden tot een ander oordeel dan reeds is verwoord in het voornemen.

Omtrent het aangevoerde dat betrokkene de bronnen zeer in twijfel trekt en dringend verzocht wordt de bronnen integraal kenbaar te maken, wordt het volgende overwogen. Nu het in deze gaat om een verzoek om de aan het ambtsbericht ten grondslag liggende stukken, heb ik heden op grond van artikel 4 van de Wet Openbaarheid van Bestuur de Minister van Buitenlandse Zaken verzocht het verzoek om (informatie uit) de onderliggende stukken van het individueel ambtsbericht van 2 juni 2004 in behandeling te nemen.

Ten aanzien van het aangevoerde dat het publiceren van betrokkene voor CISL Hollande gezien dient te worden als deel van het geheel en het relaas van betrokkene alleen maar geloofwaardiger en consistent(er) maakt, wordt het volgende overwogen. Het aangevoerde kan niet worden gevolgd. Nu betrokkene niets heeft aangevoerd dat de geloofwaardigheid van zijn relaas betreffende het verrichten van activiteiten voor de UFC ten goede komt, is nog altijd niet geloofwaardig dat hij in het land van herkomst actief lid was van de UFC. Dat betrokkene jaren na zijn aankomst in Nederland artikelen is gaan publiceren voor CISL Hollande, maakt dit niet anders. Nu de gestelde activiteiten van betrokkene voor de UFC niet geloofwaardig zijn, voldoet hij niet met het verrichten van activiteiten in Nederland voor CISL Hollande ook niet aan het continuïteitsvereiste zoals vermeld in de VC C1/4.2.6. Derhalve kan betrokkene niet worden aangemerkt als een *refugié sur place*. Gezien vorenstaande kan het aangevoerde niet leiden tot een ander oordeel en houden de overwegingen hieromtrent uit het voornemen stand.

Gezien vorenstaande bestaat er geen reden om het oordeel te wijzigen dat betrokkene niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning asiel op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a van de Vreemdelingenwet.

Ten aanzien van het aangevoerde dat betrokkene een gerechtvaardigd beroep doet op artikel 3EVRM, wordt overwogen dat nu dit niet nader is gemotiveerd, volstaan wordt met een verwijzing naar de overwegingen hieromtrent uit het voornemen en bestaat er geen aanleiding het oordeel te wijzigen dat betrokkene niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning asiel op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b van de Vreemdelingenwet.

Er is niets aangevoerd ten aanzien van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder c tot en met f van de Vreemdelingenwet. Derhalve houdt de conclusie dat betrokkene niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder c tot en met f, stand.

Tijdsverloop

Aangevoerd is dat betrokkene het ermeê eens is dat hem een verblijfsvergunning op grond van het driejarenbeleid zal worden verstrekt. Nu de driejarentermijn waar binnen nog niet onherroepelijk beslist was op 9 september 2002 is afgelopen, wordt betrokkene ambtshalve een verblijfsvergunning regulier verleend onder de beperking 'tijdsverloop in de asielprocedure'.

5. Rechtsgevolgen van deze beschikking

De afwijzing van de aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel heeft de gevolgen als opgesomd in artikel 45 van de Vreemdelingenwet. Dat houdt onder meer in dat betrokkene, met ingang van de dag waarop de beroepstermijn is verstreken, niet langer rechtmatig in Nederland verblijft, tenzij een andere rechtsgrond voor rechtmatig verblijf als bedoeld in artikel 8 van de Vreemdelingenwet van toepassing is. Betrokkene dient Nederland uit eigen beweging te verlaten voor het einde van de beroepstermijn. Bij gebreke hiervan kan hij worden uitgezet. Tevens zullen verstrekkingen op de voorgeschreven wijze worden beëindigd.

Nu betrokkene op een andere grond rechtmatig verblijf in Nederland heeft gekregen, leidt de afwijzing van deze aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel enkel tot het beëindigen van verstrekkingen op de voorgeschreven wijze, voor zover deze niet zijn gebaseerd op de bestaande grond voor rechtmatig verblijf.

Indien betrokkene tijdig beroep instelt tegen dit besluit, worden de hier genoemde rechtsgevolgen echter opgeschort.

6. Rechtsmiddelen

Tegen dit besluit kan een beroepschrift worden ingediend. Daartoe dient betrokkene, of diens wettelijk vertegenwoordiger, zijn bijzonder gemachtigde of advocaat, indien deze verklaart daartoe bepaaldelijk te zijn gemachtigd, een aan de Vreemdelingenkamer van de rechtbank te 's-Gravenhage gericht beroepschrift in te dienen.

Het beroepschrift dient te worden gezonden naar:
Centraal Inschrijfbureau Vreemdelingenzaken (CIV)
Postbus 1601
2003 BR Haarlem

Faxnummer: 023 - 512 67 35 (bewaringszaken en AC-procedures)
Faxnummer: 023 - 512 66 01 (voorlopige voorziening en beroep)

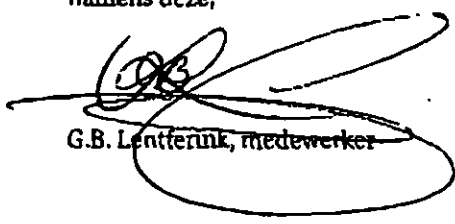
U wordt verzocht hierbij gebruik te maken van het aangehechte informatieblad voor de rechtbank. Zodra het CIV een procedure aan een rechtbank heeft toebedeeld, ontvangt u van de desbetreffende rechtbank een ontvangstbevestiging. De op de procedure betrekking hebbende stukken dient u eerst nadat u deze ontvangstbevestiging heeft ontvangen bij de behandelende rechtbank in te dienen. U wordt verzocht de op de procedure betrekking hebbende stukken niet aan het CIV te sturen.

Het beroepschrift moet schriftelijk worden ingediend binnen vier weken na de dag waarop de beschikking is toegezonden of uitgereikt.

Van belang is dat ingevolge artikel 6:9 van de Algemene wet bestuursrecht een beroepschrift tijdig is ingediend, indien het voor het einde van de genoemde termijn van vier weken is ontvangen, of indien het voor het einde van deze termijn ter post is bezorgd, mits het in dat geval niet later dan één week na afloop van de termijn is ontvangen.

Zevenaar, 16 maart 2005

De Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie,
namens deze,
het hoofd van de Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND),
namens deze,

G.B. Lentferink, medewerker

RECHTBANK 's-Gravenhage, zittinghoudende te MAASTRICHTReg.nr: AWB 06 / 25161 BEPTDN

UITSpraak van de enkelvoudige kamer voor vreemdelingenzaken in het geding tussen:

, eiser,

en

de Minister van Justitie, verweerder.

Datum bestreden besluit: 16 maart 2005.

Kenmerk: 9902.13.4003.

V-nummer

Behandeling ter zitting: 21 december 2006.

I. PROCESVERLOOP

Met ingang van 15 december 2006 is de Minister van Justitie in de plaats getreden van de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie als het bevoegde bestuursorgaan inzake vreemdelingenzaken. In deze uitspraak wordt onder verweerder tevens verstaan de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie.

Bij het in de aanhef van deze uitspraak genoemde besluit van 16 maart 2005 heeft verweerder de door eiser ingediende aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd, als bedoeld in artikel 28 van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000), afgewezen, onder gelijktijdige verlening van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd, als bedoeld in artikel 14, eerste lid, aanhef en onder e, van de Vw 2000, onder de beperking "tijdsverloop in de asielprocedure", geldig met ingang van 9 september 2002 tot 9 september 2007.

Tegen dit besluit - voor zover betrekking hebbend op de afwijzing van de asielaanvraag - is namens eiser 12 april 2005 beroep ingevolge de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) ingesteld bij deze rechtbank. Aanvulling van de gronden waarop het beroep berust, heeft plaatsgevonden bij ongedateerd, op 13 mei 2005 door de rechtbank ontvangen, schrijven.

Bij uitspraak van deze rechtbank en zittingsplaats van 2 januari 2006 (AWB 05/16244), voor zover thans van belang, is dit beroep gegrond verklaard en is het besluit van 16 maart 2005 vernietigd.

Bij uitspraak van 15 mei 2006 (nr. 200600834/1) heeft de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: Afdeling) het namens verweerder tegen de uitspraak van de rechtbank ingestelde hoger beroep gegrond verklaard, deze uitspraak vernietigd en de zaak teruggewezen naar deze rechtbank.

Bij brief van 10 augustus 2006 heeft de rechtbank de Minister van Buitenlandse Zaken verzocht om toezending van de stukken die ten grondslag liggen aan het in de onderhavige zaak opgestelde Individueel ambtsbericht van 2 juni 2004 (kenmerk DVP/AM/U030428.0379/685519/2). Aan dit verzoek is bij brief van 1 september 2006 voldaan. In deze brief is verzocht om toepassing van artikel 8:29 van de Awb ten aanzien van enkele nader geduide (passages in deze) stukken.

Bij uitspraak van 18 september 2006 heeft de rechtbank (in een andere samenstelling) geoordeeld dat beperking van de kennisneming, zoals door de Minister van Buitenlandse Zaken verzocht, gerechtvaardigd is te achten.

Partijen hebben, desgevraagd, de in artikel 8:29, vijfde lid, van de Awb bedoelde toestemming verleend.

Het beroep is behandeld ter zitting van 21 december 2006, alwaar voor eiser is verschenen zijn gemachtigde mr. I. Wudka, advocaat te Maastricht. Verweerder heeft zich ter zitting doen vertegenwoordigen door mr. R.R. Berkhout, ambtenaar ten departemente.

II. OVERWEGINGEN

Eiser, geboren op [redacted], heeft de Togolese nationaliteit en is etnisch Guin. Op 13 februari 1999 heeft hij een aanvraag om toelating als vluchteling ingediend, welke ingevolge artikel 117 van de Vw 2000 is aangemerkt als een aanvraag om een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd.

Verweerder heeft afwijzend op deze aanvraag beslist omdat - kort en zakelijk weergegeven - naar zijn oordeel niet geloofwaardig is dat eiser activiteiten heeft verricht voor de Union des Forces du Changement (hierna: UFC), nu eiser blijkens het in rubriek I genoemde individueel ambtsbericht van 2 juni 2004 niet bekend staat als een actief lid van de UFC. Gelet hierop stelt verweerder dat geen geloof kan worden gehecht aan de verklaring van eiser, dat hij op 5 juli 1998 jongeren en leden van de Europese Commissie heeft geïnformeerd omtrent de door de UFC te houden persconferentie, dat hij na afloop van de protestmars een eindverklaring van de UFC heeft voorgelezen, dat hij op zijn huisadres werd gezocht door militairen en dat hij is gevlucht naar het huis van zijn neef. Verweerder volgt eiser wél in de overige door hem afgelegde verklaringen, maar acht deze onvoldoende zwaarwegend voor verlening van de gevraagde vergunning.

Van de zijde van eiser is in beroep het volgende aangevoerd.

In het individueel ambtsbericht van 2 juni 2004 is gesteld dat de door eiser overgelegde, door de UFC opgestelde, Attestation, gedateerd 25 juli 2001, authentiek is. Nu in deze Attestation is vermeld dat eiser een actief lid is van de UFC, is onbegrijpelijk dat verweerder de geloofwaardigheid van eisers verklaringen aangaande de door hem voor de UFC ontplooiende activiteiten in twijfel trekt; bedoelde verklaringen zijn wél geloofwaardig. Het is voor eiser dan ook van evident belang te weten welke UFC-functionaris ten behoeve van het opstellen van bedoeld individueel ambtsbericht werd geraadpleegd.

Uit het overgelegde, in de krant L'Eveil du Peuple geplaatste artikel waarin eisers naam zeer nadrukkelijk is vermeld, blijkt dat eiser wel degelijk door de militairen werd gezocht op zijn huisadres. Voor zover verweerder heeft gesteld dat de authenticiteit van het door eiser overgelegde exemplaar van deze krant niet meer kan worden vastgesteld, is opgemerkt dat alle door eiser overgelegde stukken en documenten authentiek zijn bevonden.

Eiser is van mening dat hij in zijn asielrelaas zeer consistent en geloofwaardig heeft aangegeven waarom hij een beroep doet op vluchtelingenstatus. Eiser was en is een actief lid van de UFC - hetgeen hij met diverse stukken heeft onderbouwd, waaronder voornoemde Attestation - en wordt om die reden beschouwd als een opponent van het huidige regime.

Voorts is betoogd dat eiser zeer gedetailleerde en consistente verklaringen heeft afgelegd over de op hem uitgevoerde aanval in Ghana. Deze gebeurtenis, die dient te worden beschouwd als zijnde een onderdeel van eisers asielrelaas, alsmede zijn verklaringen aangaande de groep Info-Togo en het verspreiden van de krant Le Reflet, tonen eens te meer aan dat eiser wordt gezocht.

Ofschoon eisers naam is vermeld bij de door hem geschreven, in de kranten Le Tambour en La Nouvelle Republique geplaatste artikelen, en deze kranten authentiek zijn bevonden, beweren de voor het individueel ambtsbericht gebruikte bronnen dat niet bekend is van wiens hand bedoelde artikelen zijn. Nu bedoelde bronnen voorts hebben verklaard dat plaatsing van dergelijke kritische publicaties niet leidt tot vrees voor de autoriteiten, terwijl - zoals vermeld in meergenoemd individueel ambtsbericht - uit informatie, opgenomen in het algemeen ambtsbericht van maart 2003 van de Minister van Buitenlandse Zaken inzake Togo, blijkt dat het gevaarlijk is om kritisch journalist te zijn, rijst de vraag, in hoeverre bedoelde bronnen geloofwaardig althans betrouwbaar kunnen worden geacht. Nu eisers naam is vermeld bij voornoemde krantenartikelen en de desbetreffende kranten authentiek zijn bevonden, kan het niet anders dan dat de autoriteiten op de hoogte zijn van het feit, dat eiser deze artikelen heeft geschreven en geplaatst. Eisers publicaties voor CISL-Hollande, die dienen te worden beschouwd als zijnde een onderdeel van eisers asielrelaas, maken dit relaas alleen maar geloofwaardiger en consistenter. Nu eiser kannelijk ook in Nederland actief is gebleken door te publiceren voor CISL-Hollande, dient hij te worden aangemerkt als zijnde een réfugié sur place.

De voor het opstellen van het individueel ambtsbericht van 2 juni 2004 gebruikte bronnen en geraadpleegde juristen hebben aangegeven CISL-Hollande niet te kennen. CISL-Hollande is echter een zeer bekende organisatie, die onder meer openlijk communiceert met Amnesty International, het Ministerie van Buitenlandse Zaken en het Europees Parlement. Gelet hierop worden bedoelde bronnen ernstig in twijfel getrokken.

Nu eiser bij terugkeer naar Togo het reële gevaar loopt te worden gefolterd en mishandeld en de desbetreffende autoriteiten hier geen bescherming tegen bieden, doet eiser een gerechtvaardigd beroep op artikel 3 van het Europees verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden.

De rechtbank overweegt als volgt.

Ingevolge artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000 wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, als bedoeld in artikel 28 van deze wet, afgewezen, indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zichzelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen. Het is derhalve aan de vreemdeling om de door hem aan zijn aanvraag ten grondslag gelegde feiten en omstandigheden tegenover verweerder aannemelijk te maken.

Ingevolge vaste jurisprudentie van de Afdeling behoort de beoordeling van de geloofwaardigheid van de door de vreemdeling in zijn asielrelaas naar voren gebrachte feiten tot de verantwoordelijkheid van verweerder en kan die beoordeling slechts terughoudend door de rechter worden getoetst.

Bij de beoordeling door verweerder van het asielrelaas gaat het meestal niet om de vraag, of en in hoeverre de verklaringen over de feiten die de asielzoeker aan zijn aanvraag ten grondslag heeft gelegd als vaststaand moeten worden aangenomen. De asielzoeker is immers veelal niet in staat en van hem kan ook redelijkerwijs niet worden gevergd zijn relaas overtuigend met bewijsmateriaal te staven.

Om de asielzoeker, waar dat probleem zich voordoet, tegemoet te komen en toch een adequate beoordeling van de aanvraag in het licht van de toepasselijke wettelijke voorschriften te kunnen verrichten, pleegt verweerder blijkens het gestelde in paragraaf C1/1 sub 2 en paragraaf C1/3 sub 2.2 en 3.4 van de Vreemdelingencirculaire 2000 het relaas en de daarin gestelde feiten voor waar aan te nemen, indien de asielzoeker alle hem gestelde vragen zo volledig mogelijk heeft beantwoord en het relaas op hoofdlijnen innerlijk consistent en niet-onaannemelijk is en strookt met wat over de algemene situatie in het land van herkomst bekend is.

In de in rubriek I genoemde uitspraak van deze rechtbank en zittingplaats van 2 januari 2006 is in rechtsoverweging 4.2 het volgende overwogen:

"De rechtbank stelt vast dat in het individueel ambtsbericht van 2 juni 2004 is gesteld dat de door eiser overgelegde Attestation van de UFC, gedateerd 25 juli 2001, volgens een functionaris van de UFC authentiek is. De rechtbank stelt voorts vast dat in deze Attestation is vermeld dat elser "est un membre actif de l'UFC depuis la relance du processus démocratique au TOGO".

In bedoeld ambtsbericht is verder vermeld dat het volgens bedoelde functionaris niet waar is, dat eiser actief lid was van de UFC, zoals vermeld in de Attestation.

De rechtbank is van oordeel dat verweerder niet in redelijkheid op basis van voornoemde, enkele verklaring van een (niet nader aangedulde) functionaris van de UFC tot ongeloofwaardigheid van eisers verklaringen omtrent zijn activiteiten voor de UFC heeft kunnen concluderen."

De rechtbank overweegt dienaangaande het volgende.

Ingevolge vaste jurisprudentie van de Afdeling kan een (individueel) ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse Zaken worden aangemerkt als een deskundigenadvies aan verweerder ten behoeve van de uitoefening van diens bevoegdheden. Daartoe dient het ambtsbericht op een onpartijdige, objectieve en inzichtelijke wijze informatie te verschaffen, onder aanduiding - voor zover mogelijk en verantwoord - van de bronnen, waaraan deze is ontleend. Indien aan deze eisen is voldaan, mag verweerder bij de besluitvorming op asielaanvragen van de juistheid van die informatie uitgaan, tenzij concrete aanknopingspunten bestaan voor twijfel aan de juistheid of volledigheid ervan. Onbewezen stellingen kunnen niet als zodanige aanknopingspunten worden aangemerkt.

De rechtbank is na kennisneming van de onderliggende stukken van het individueel ambtsbericht van 2 juni 2004 van oordeel dat de inhoud van deze stukken de overweging in de uitspraak van 2 januari 2006, als hiervoor voormeld, onverlet laat. Bovendien is de rechtbank met referentie aan voormelde kennisneming van oordeel dat het individueel ambtsbericht niet voldoet aan de eis dat een (individueel) ambtsbericht op inzichtelijke wijze informatie dient te verschaffen. De rechtbank heeft namelijk vastgesteld dat er sprake is van innerlijke tegenstrijdigheden. Zo vermelden de onderliggende stukken enerzijds dat slechts met 1 partijfunctionaris van de UFC is gesproken en anderzijds dat meerdere partij-functionarissen zouden hebben verklaard dat elser geen actief lid van de partij was.

Gelet op voorgaande overwegingen had verweerder het individueel ambtsbericht van 2 juni 2004 niet, althans zonder meer aan zijn besluitvorming ten grondslag mogen leggen. Het beroep is reeds hierom gegrond te achten; het bestreden besluit dient wegens strijd met het in artikel 3:2 van de Awb opgenomen zorgvuldigheidsbeginsel en het in artikel 3:46 van de Awb opgenomen motiveringsbeginsel te worden vernietigd. Verweerder dient een nieuw besluit te nemen met inachtneming van hetgeen in deze uitspraak is overwogen. Hetgeen voorts in beroep is aangevoerd behoeft geen beoordeling meer.

De rechtbank acht termen aanwezig om verweerder overeenkomstig het bepaalde in artikel 8:75 van de Awb te veroordelen in de door eiser in verband met de onderhavige procedure redelijkerwijs gemaakte proceskosten. Deze kosten zijn op de voet van de normen van het Besluit proceskosten bestuursrecht (hierna: Bpb) vastgesteld op het in rubriek III vermelde bedrag, waarbij voor de in aanmerking te brengen proceshandelingen van de gemachtigde van eiser twee punten zijn toegekend (voor het indienen van het beroepsschrift en het verschijnen ter zitting) en het gewicht van de zaak is bepaald op gemiddeld (wegingsfactor 1,0). Van andere ingevolge het Bpb voor vergoeding in aanmerking komende kosten is niet gebleken.

Nu aan eiser ter zake van het beroep een toevoeging is verleend krachtens de Wet op de rechtsbijstand, dient het bedrag van de kosten ingevolge artikel 8:75, tweede lid, van de Awb te worden betaald aan de griffier van deze rechtbank.

Reg.nr: AWB 06 / 25161

5

Mitsdien wordt, mede gelet op de artikelen 8:70, 8:72, en 8:75 van de Awb, als volgt beslist.

III. BESLISSING

De rechtbank:

1. verklaart het beroep gegrond en vernietigt het bestreden besluit;
2. draagt verweerder op om een nieuw besluit te nemen met inachtneming van het gestelde in deze uitspraak;
3. veroordeelt verweerder in de proceskosten ten bedrage van € 644,00, onder aanwijzing van de Staat der Nederlanden (het Ministerie van Justitie) als de rechtspersoon die deze kosten dient te vergoeden en aan de griffier dient te betalen.

Aldus gedaan door mr. R.M.M. Kleijkers in tegenwoordigheid van mr. M.J.M. Penders als griffier en in het openbaar uitgesproken op 25 januari 2007.

w.g. M. Penders

w.g. R. Kleijkers

Voor eensluidend afschrift:
de wnd. griffier:

Verzonden op: **26 JAN. 2007**

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. De termijn voor het instellen van het hoger beroep bedraagt vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak. Ingevolge artikel 85 van de Vw 2000 dient het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. In artikel 6:5 van de Awb is onder meer bepaald dat bij het beroepschrift een afschrift van de uitspraak moet worden overgelegd. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing.

Indien hoger beroep is ingesteld kan ingevolge het bepaalde in artikel 88 van de Vw 2000 juncto artikel 8:81 van de Awb de Voorzitter van de Afdeling bestuursrechtspraak op verzoek een voorlopige voorziening treffen indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

Justitie

Ministerie van Justitie

Immigratie- en Naturalisatiedienst

Postadres: Postbus 118, 5201 AC Den Bosch

Aan de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA 's-GRAVENHAGE

Bezoekadres
Magistratenlaan 222
5223 MA Den Bosch
Telefoon 073 - 888 3545
Fax 073 - 888 3096

16 FEB 2007	
16 FEB 2007	
ZAAKNR.	200701225
AAN	P.W. de Bont
BEHANDELD: DD:	PAR:

Onderdeel	Proces Procesvertegenwoordiging
Contactpersoon	Vestiging Den Bosch
Doorkiesnummer(s)	Mr. J.H.M. Post
Datum	073 - 8883022
Ons kenmerk	16 februari 2007
Uw kenmerk	9902.13.4003
Bijlage(n)	3
Onderwerp	Hoger beroep Minister van Justitie

838-A

Hierbij ontvangt u het hoger beroepschrift tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te Maastricht van 25 januari 2007, op 26 januari 2007 verzonden, met kenmerk AWB 06/25161.

De machtiging tot het instellen van het hoger beroep is bijgevoegd.

Voor zover griffiegelden verschuldigd zijn machtig ik u deze van de bij u lopende rekening-courant van de Immigratie-en Naturalisatiedienst af te schrijven.

Hoogachtend,

Mr. Y. Kalden

Senior procesvertegenwoordiger

Ministerie van Justitie
Immigratie- en Naturalisatiedienst
Procesvertegenwoordiging
Vestiging Den Bosch
Postbus 118
5201 AC Den Bosch
telefoon 073 - 888 3031
telefax 073 - 888 30 86

Ministerie van Justitie

Immigratie- en Naturalisatiedienst

Postadres Postbus 30120 2500 GC Den Haag

De Raad van State

Bezoekadres
Bordewijklaan 62
2591 XA Den Haag
Telefoon 070 3703499
Fax 070 3703709

Onderdael	Proces Procesvertegenwoordiging
Doorkiesnummer(s)	070 3703499
Datum	16 februari 2007
Ons kenmerk	9902.13.4003
Uw kenmerk	
Bijlage(n)	-
Onderwerp	Schriftelijke lastgeving

Hierbij geef ik Y. Kalden, senior procesvertegenwoordiger bij het Proces Procesvertegenwoordiging van de Immigratie- en Naturalisatiedienst, schriftelijk last om als gemachtigde van de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State hoger beroep in te stellen tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te Maastricht van 25 januari 2007, op 26 januari 2007 verzonden, met kenmerk AWB 06/25161.

De Minister van Justitie,
namens deze
Het Hoofd van de Immigratie- en Naturalisatiedienst,
namens deze
de Directeur van het Proces Procesvertegenwoordiging

M.J. van Gestel

Waar deze,

Immigratie- en Naturalisatiedienst

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA 's-GRAVENHAGE

Hoger beroepschrift vreemdelingenzaken

Van:
de Minister van Justitie
te 's-Gravenhage
appellant
gemachtigde: mr. Y. Kalden
ambtenaar ten departemente

Tegen:
de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te Maastricht
van 25 januari 2007
met kenmerk 06/25161

Inzake:
—
met IND-kenmerk 9902.13.4003
aan te duiden als verweerder
gemachtigde: mr. I. Wudka
advocaat te Maastricht

Procesvertegenwoordiging

mr. J.H.M. Post
073-8983022

1 Inleiding

De Minister komt in hoger beroep van de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te Maastricht van 25 januari 2007, verzonden op 26 januari 2007, met kenmerk AWB 06/25161 (*productie 1*) in welke zaak de rechtbank het beroep tegen de beschikking van 16 maart 2005 gegrond heeft verklaard, deze beschikking heeft vernietigd, de Minister heeft opgedragen om met inachtneming van de uitspraak een nieuw besluit te nemen op de aanvraag en de Minister in de proceskosten heeft veroordeeld.

2 Achtergronden

- 2.1 Op 13 februari 1999 heeft verweerder een aanvraag om een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28, eerste lid, van de Vreemdelingenwet ingediend. Bij besluit van 29 november 2001 is de aanvraag afgewezen. Bij brief van 20 december 2001 heeft verweerder tegen dit besluit beroep ingesteld. Bij schrijven van 18 augustus 2004 heeft de Minister voornoemd besluit ingetrokken en verweerder heeft vervolgens bij brief van 26 augustus 2004 het beroep ingetrokken.
- 2.2 Bij brief van 14 december 2004 heeft de Minister verweerder op de hoogte gesteld van zijn voornemen om de aanvraag af te wijzen. Bij brief van 4 februari 2005 heeft verweerder zijn zienswijze gegeven op dit voornemen. Bij besluit van 16 maart 2005 heeft de Minister deze aanvraag afgewezen.
- 2.3 Bij brief van 12 april 2005 heeft verweerder hier tegen beroep ingesteld. De gronden van het beroep zijn op 13 mei 2005 door de rechtbank ontvangen.
- 2.4 Bij uitspraak van 2 januari 2006 heeft de rechtbank te 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Maastricht, het beroep gegrond verklaard en is het besluit van 16 maart 2005 vernietigd.
- 2.5 Bij uitspraak van 15 mei 2006, nr. 200600834/1, heeft uw Afdeling het namens de Minister tegen de uitspraak van de rechtbank ingestelde hoger beroep gegrond verklaard, deze uitspraak vernietigd en de zaak terugverwezen naar de rechtbank.
- 2.6 Bij de thans bestreden uitspraak heeft de rechtbank, na kennisname van de onderliggende stukken van het individueel ambtsbericht van 2 juni 2004 en nadat partijen de in artikel 8:29, vijfde lid, van de Awb bedoelde toestemming hebben verleend, opnieuw het door verweerder ingestelde beroep gegrond verklaard.

3 Standpunt van de Minister

- 3.1 De Minister is van oordeel dat het besluit van 16 maart 2005 rehtens juist is. Met het oog daarop had het beroep tegen dit besluit ongegrond dienen te worden verklaard.
- 3.2 De Minister heeft twee grieven tegen de uitspraak.

Grief 1

- 3.3 Ten onrechte overweegt de rechtbank in de tweede rechtsoverweging op pagina 4 van de bestreden uitspraak:

"De rechtbank is na kennisneming van de onderliggende stukken van het individueel ambtsbericht van 2 juni 2004 van oordeel dat de inhoud van deze stukken de overweging in de uitspraak van 2 januari 2006, als hiervoor voormeld, onverlet laat. Bovendien is de rechtbank met referentie aan voormelde kennisneming van oordeel dat het individueel ambtsbericht niet voldoet aan de eis dat een (individueel) ambtsbericht op inzichtelijke wijze informatie dient te verschaffen. De rechtbank heeft namelijk vastgesteld dat er sprake is van innerlijke tegenstrijdigheden. Zo vermelden de onderliggende stukken enerzijds dat slechts met 1 partijfunctionaris van de UFC is gesproken en anderzijds dat meerdere partijfunctionarissen zouden hebben verklaard dat eiser geen actief lid van de partij was."

Grief 2

- 3.4 Gegrondbevinding van de hiervoor geformuleerde grief tast ook de geldigheid van de derde, vierde en vijfde rechtsoverweging op pagina 4 van de uitspraak aan.

Toelichting op grief 1

- 3.5 Ingevolge vaste jurisprudentie van uw Afdeling behoort de beoordeling van de geloofwaardigheid van de door de vreemdeling naar voren gebrachte feiten tot de verantwoordelijkheid van de Minister en kan die beoordeling slechts terughoudend worden getoetst. De maatstaf bij de daarbij door de rechter te verrichten toetsing is niet haar eigen oordeel over de geloofwaardigheid van het relaas, maar de vraag of grond bestaat voor het oordeel dat de Minister, gelet op de motivering, neergelegd in het voornemen en het bestreden besluit, gezien in het licht van de verslagen van de gehouden gehoren, de daarop aangebrachte correcties en aanvullingen en het gestelde in de zienswijze, niet in redelijkheid tot zijn oordeel over de geloofwaardigheid van het relaas kon komen.
- 3.6 Zoals uw Afdeling reeds eerder met betrekking tot een individueel ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse Zaken heeft geoordeeld, kan een individueel ambtsbericht worden aangemerkt als een deskundigenadvies aan de Minister ten behoeve van de uitoefening van diens bevoegdheden. Daartoe dient het op een onpartijdige, objectieve en inzichtelijke wijze informatie te verschaffen, onder aanduiding - voor zover mogelijk en verantwoord - van de bronnen, waaraan deze is ontleend. Indien aan deze eisen is voldaan mag de Minister bij de besluitvorming op asielaanvragen van de juistheid van die informatie uitgaan, tenzij concrete aanknopingspunten bestaan voor de twijfel aan de juistheid of volledigheid ervan.

Zie:

- ABRS 200103977/1 12 oktober 2001, JV2001/325, RV 2001/12;
- ABRS 200204522/1 11 oktober 2002, JV 2002/470

In de eerste rechtsoverweging op pagina 4 heeft de rechtbank dit als uitgangspunt genoemd bij de (her-)beoordeling van het (voor de rechtbank thans ongemaskeerde) ambtsbericht.

- 3.7 De Minister dient zich in het kader van artikel 3:2 van de Awb te vergewissen van de zorgvuldigheid van het door de Minister van Buitenlandse Zaken uitgevoerde onderzoek. De Minister heeft bij brief van 10 juni 2004 ten aanzien van het individueel ambtsbericht aangegeven dat het qua inhoud en qua procedure zorgvuldig tot stand is gekomen en inhoudelijk inzichtelijk is (de zogenaamde Rek-check).
- 3.8 In voormelde uitspraak van 15 mei 2006 heeft uw Afdeling overwogen dat, voor zover de tekst zelf van het ambtsbericht aldus onvoldoende uitsluitend geeft over het oordeel of de vreemdeling actief lid van de UFC was, de

Minister bij de waardering van voormelde in het ambtsbericht opgenomen feiten de daaraan ten grondslag liggende stukken heeft betrokken. De rechtbank heeft miskend dat voor de afwijzing van dat oordeel kennisneming van de onderliggende stukken noodzakelijk is, aldus uw Afdeling.

- 3.9 Volgens de Minister had de rechtbank in het licht van het bovenstaande derhalve na terugverwijzing alsnog (terughoudend) dienen te toetsen of de Minister op grond van de onderliggende stukken tot het oordeel heeft kunnen komen dat verweerder niet actief lid van de UFC was, tenzij concrete aanknopingspunten bestaan voor de juistheid of volledigheid van de in het ambtsbericht opgenomen informatie.
- 3.10 Voorop wordt gesteld dat verweerder geen concreet aanknopingspunt voor heeft aangedragen voor twijfel aan de juistheid of volledigheid van de in het ambtsbericht opgenomen informatie. Dit heeft de rechtbank miskend.
- 3.11 De rechtbank heeft na kennisname van de onderliggende stukken haar conclusies uit de vernietigde uitspraak ten onrechte gehandhaafd. De Minister heeft zich na de onderhavige uitspraak verstaan met het ministerie van Buitenlandse Zaken. Uit dit overleg is gebleken dat de Minister van Buitenlandse Zaken nog immer achter de inhoud van het desbetreffende ambtsbericht staat. Er wordt aldus ingestaan voor de betrouwbaarheid van de contactpersoon van de UFC. Voorts bieden de onderliggende stukken voldoende uitsluitel voor de conclusie dat verweerder geen actief lid was van de UFC.

Indien terecht twijfels waren ontstaan over de inhoud van de onderliggende stukken dan was het aan de rechtbank om de Minister van Buitenlandse Zaken in de gelegenheid te stellen opheldering te geven over de ontstane twijfels. De constatering dat de Attestation authentiek is en het feit dat enkel dezelfde, niet nader genoemde contactpersoon van de UFC heeft verklaard dat de inhoud ervan niet waar is, is in de optiek van de Minister onvoldoende voor de conclusie dat de Minister niet in redelijkheid tot ongeloofwaardigheid van de verklaringen van verweerder omtrent zijn activiteiten voor de UFC heeft kunnen concluderen.

- 3.12 In het tweede gedeelte van de rechtsoverweging overweegt de rechtbank dat er sprake is van innerlijke tegenstrijdigheden in het ambtsbericht waaruit volgt dat het ambtsbericht niet voldoet aan de eis dat het op inzichtelijke wijze informatie dient te verschaffen. De Minister acht die overweging onbegrijpelijk. Immers, het ambtsbericht zelf maakt zonder meer duidelijk dat en waarom verweerder geen actief lid van de UFC was. Bovendien valt niet in te zien dat in de onderliggende stukken sprake is van innerlijke tegenstrijdigheden: dat de vertrouwenspersoon met 1 partijfunctionaris heeft gesproken sluit immers niet uit dat meerdere partijfunctionarissen zouden hebben verklaard dat verweerder geen actief lid van de partij was. De rechtbank heeft overigens niet nader gemotiveerd dat en waarom de onderliggende stukken op dit punt innerlijk tegenstrijdig zouden zijn. Zoals gezegd staat de Minister van Buitenlandse Zaken achter de inhoud van dit ambtsbericht. Ook op dit punt had de rechtbank bij terrechte twijfels de Minister van Buitenlandse Zaken in de gelegenheid moeten stellen daaromtrent opheldering te verschaffen.
- 3.13. De rechtbank geeft op grond van het vorenstaande blijk onvoldoende inzicht te hebben in de methoden en technieken van het onderzoek. Voorts stelt de rechtbank te verregaande eisen aan de inhoud van de onderliggende stukken. De Minister neemt aan dat Uw Afdeling zo daartoe aanleiding wordt gezien, evenzeer kennis zal nemen van de onderliggende stukken van het individuele ambtsbericht en desnoods de Minister van Buitenlandse Zaken om nadere informatie of toelichting zal vragen.

4 Conclusie

De Minister concludeert tot gegrondverklaring van het hoger beroep,
vernietiging van de bestreden uitspraak en ongegrondverklaring van het
door verweerder tegen het besluit van 16 maart 2005 ingestelde beroep.

's-Hertogenbosch, 16 februari 2007

Gemachtigde

Mr. Y. Kalden

Senior procesvertegenwoordiger

Ministerie van Justitie
Immigratie- en Naturalisatiedienst
Procesvertegenwoordiging
Vestiging Den Bosch
Postbus 118
5201 AC Den Bosch
telefoon 073 - 888 3031
telefax 073 - 888 30 86